

DOMOVNÍK

č. 5 – KVĚTEN 2013

CITÁT MĚSÍCE: „Sen je kanál, který vede pod skutečností.“

Pierre REVERDY, francouzský básník

Dále čtete:

- Děkujeme za dary postní almužny (str. 2)
- Interview s Alešem Remešem (str. 5)
- Postavili jsme májku (str. 7)

Denní stacionář pro seniory zahajuje novou etapu

Denní stacionář pro seniory dospěl do své plnoletosti a v květnu se přestěhuje do nových prostor v budoucím Domě seniora na Kylesovské ulici. Tam už je vymalováno. Okny sem dopadají letošní první, značně opožděné sluneční paprsky a stěny optimisticky září zelenou a žlutou barvou. Růža Honová začíná gruntovat.

Vše musí být čisté. Až se přiveze nábytek, jen se rozestaví. Stěhování vypukne 6. května a již 13. května bude zahájen běžný provoz. Babičky a dědečkové už jsou zvědaví, jaké to na novém místě bude. Vždyť stěhování je v současnosti velkým tématem většiny úvah a rozhovorů. Možná se budou se starým stacionářem loučit těžce. Nějaká ta slzička zřejmě ukápně, ale zatím nikdo neprotestoval. „Starší lidé nemají rádi změny, ale věříme, že se zde budou dobře aklimatizovat. Nové je jenom místo, které našemu stacionáři poskytne daleko lepší uspořádání a klientům větší komfort. Personál, na který jsou zvyklí, zůstává,“ říká vedoucí stacionáře Jana Řehulková.

Podle jejích slov už bylo posledních pět let zřejmé, že stávající

prostory začínají být nevyhovující. „Máme smíšenou skupinu klientů. Z jedné části jsou to lidé s poruchami paměti a Alzheimerovou chorobou. Už nedělají běžné věci běžným způsobem, mají jiné projevy a v určitých situacích se chovají nepochopitelně. Samozřejmě, potřebují i svůj klid. Druhá skupina klientů má spíše fyzická omezení, paměť jim vzhledem k věku ještě funguje dobře, mají rádi, když je kolem nich živo a sami vyhledávají nejrůznější aktivity. Těší je například trénování paměti, arteterapie i nejrůznější pracovní činnosti. V tak stísněných prostorách, které jsme měli v minoritském klášteře k dispozici ale nebylo zcela možné naplnit rozdílné potřeby našich uživatelů,“ vysvětluje Jana Řehulková hlavní důvod stěhování. Dodává, že v novém

stacionáři budou moci pracovat individuálně, tak aby tato služba byla pomoci pro každého z klientů. Rodiny uživatelů přijaly podle vedoucí Řehulkové přestěhování stacionáře s pochopením. Vzdálenost od toho původního není až zase tak velká. „Jsme rádi, že jsme zde našli útočiště. Hledali jsme dlouho. Najít místo, které by v plné míře vyhovovalo potřebám a podmínkám zařízení tohoto typu, nebylo jednoduché. Považujeme za důležité, aby stacionář nebyl v okrajové části Opavy, protože bychom částečně popřeli myšlenku začleňování seniorů do společnosti. A Kylesovskou ulici bereme ještě jako centrum města. Je odsud všude blízko, můžeme chodit na procházky do parku, občas navštívit cukrárnu, jít do divadla nebo třeba do muzea.“ Nový stacionář umožní také navýšení denní kapacity na dvacet osob. „To je z mého pohledu pro Opavu dostačující,“ dodává Jana Řehulková a naráží tím na fakt, že ne vždy bylo možné uspokojit všechny zájemce o službu.

Jak už jsme předeslali, denní stacionář je plnoletý a těch osmnáct let v minoritském klášteře bylo rozhodně úspěšných. Zařízení, které bylo zprvu koncipováno jako klub pro činnorodé seniory, ušlo dlouhou cestu a změnilo se od základů. Dnes pečuje o lidi, kteří se bez cizí pomoci neobejdou a umožňují tak jejich rodinám, aby si své blízké nechali doma. V květnu se začne psát nová historie a nezbyvá než popřát, aby si stacionář dokázal uchovat svou pověstnou rodinnou atmosféru i pro všechny budoucí dny a roky. Více na straně 7.

Slovo ředitele

Všichni potřebujeme úsměv...

Už se těšíte na květen? Já ano. Zimu, o které jsme si mysleli, že možná ani neskončí, už máme, jak se zdá, konečně za sebou. Duben sice začal sněhovými závějemi, ale nakonec nám nabídl i jeden téměř letní den, a tak doufáme, že teď už to bude lepší. Květen je lásky čas a to všechno dohromady by nám mohlo vykouzlit úsměvy na tvářích. Osobně bych byl moc rád, kdybyste těch důvodů k dobré náladě, a tedy i k úsměvu, měli vždy dost. Víím, že na mnohé z vás čas od času doléhá tíha odpovědnosti, kterou cítíte za své klienty, za lidi odkázané na vaši pomoc. A vy zase víte, jak váš úsměv dokáže zapůsobit na někoho, kdo je sám, kdo je nemocný, kdo je nešťastný. Úsměv je něčím, co se nedá zaplatit, ale má nevyčíslitelnou hodnotu a dokáže prolomit ledy. Úsměvy prostě potřebujeme všichni. A tak věřím, že jimi nebudeme šetřit ani mezi sebou, tady v Charitě. Doufám, že teď moc neodbočím od tématu, ale květen je také měsícem svátků a já bych se rád zastavil u toho nejkrásnějšího, který je věnován všem maminkám. Jsem zastáncem názoru, že připomínat si, co všechno pro nás naše mámy dělají, bychom neměli jen na Den matek. Ale tento svátek mám moc rád. Zvláště pro nás chlapy, kteří své city někdy zbytečně moc držíme pod pokličkou, je to dobrá příležitost poděkovat a dát tím našim maminkám najevo jak hodně pro nás znamenají a jak moc je máme rádi. A nezapomeňte přítom na úsměv. Preji všem krásný květen a žádné deprese!

Jan HANUŠ, ředitel

+ KVĚTEN

Budou mít nový lis

Nadace OKD podpořila projekt Chráněné technické dílny ve Velkých Hošticích, nazvaný „Lisujeme odpad“. Dílně přispěla částkou 180 tisíc korun, což je přibližně polovina ceny lisu na plasty. Podle manažera chráněného zaměstnávání Tomáše Schaffartzika je reálné, že lis bude již v létě k dispozici a rozšíří tak možnosti dílny. Podrobnější informace přineseme v příštím Domovníku.

- KVĚTEN

Nemilosrdná zima

Dlouhá zima způsobila škody ve venkovních prostorách Mravenčků. Zaznamenali jsme praskající sloupky plotu, narušenou omítku, která může každou chvíli odpadnout a mrazem zdevastované dlaždice u vchodu do stacionáře. Protože Mravenček sídlí v objektu patřícím městu, byla již zaslána žádost o nápravu škod.

STALO SE

• Mámy dělaly šperky

S velkým zájmem se setkala šperkování, které v dubnu proběhlo v mateřském centru Neškola. Pod vedením **Boženy Muczkové** z Kravař se maminky naučily dvě techniky výroby šperků. Nejdříve ketlování, což je navazování korálků na řetízky ve stylu růžence a poté i lankování. I při něm jsou potřeba hlavně korálky a perličky. Módní doplňky se maminkám podařily na jedničku a požádaly proto Domovník, aby lektorce tlumočil díky za trpělivost a ochotu, s jakou se s nimi podělila o vlastní dovednosti. *Rády tak činíme – paní Boženko, díky!*

• Nadílka miminek

V sekci služeb seniorům a zdravotnických zařízení měli v dubnu mnoho důvodů ke slavení. **Lence Kavanové – Fuksíkové** z Charitní pečovatelské služby se 9. dubna narodil syn **Filip**. O den později, 10. dubna, přivítala na svět hned dva přírůstky **Zuzana Paverová** z Denního stacionáře pro seniory. Její vnoučátka dvojčátka se jmenují **Tomáš a Markétka**. **Zuzku** přetrumfla **Marie Laifertová**, sestra Charitní ošetrovatelské služby, které se 18. dubna v rozmezí čtyř minut narodila dokonce tři vnoučata. Syn **František** se stal otcem dcery **Izabely** a syn **Filip** se radoval z dvojčat **Viktora a Huga**.

• Jarní úklid

Jen co slezl v dubnu sníh, začali klienti a zaměstnanci Chráněného bydlení s brigádami na zahrádkách u domů, v nichž jsou byty tohoto střediska. S velkým nasazením se do práce pustili také v Suchých lazích, kde si zahrádku zakládají teprve letos. Už zaselí travu a chystají si udělat venkovní posezení a ohniště. Velkou radost jim udělaly lavičky, které dostali z Vlaštoviček.

KALENDÁRIUM

* V květnu 2002 zahájila díky programu Phare ACCESS 99 činnost **Chráněná technická dílna** ve Velkých Hošticích.

* **12. května 2004** se Charita Opava zúčastila **přehlídky neziskových organizací** na Horním náměstí v Opavě.

* **26. května 2007** se **Simona Pechancová** z DCM zúčastnila **soutěže vodících psů** v Dobrušce.

* V květnu 2008 se Charita Opava zapojila do sbírky **Bryle pro Afriku**.

Děkujeme za dary postní almužny

Toto je jen část darů farníků a občanů Hněvošic, Služovic a Vrbky.

Na pohled se nijak neliší od ostatních. Není na nich nic nápadného, ale jejich duše jsou rozervané. Každý z nich si prožil své peklo, život většiny z nich je poskládaný z kratších či delších pobytů v psychiatrické léčebně. U některých léta nezabíraly medikamenty, jiní, ač svou diagnózu zvládali lépe, prostě neměli kam jít a byli odkázáni na takzvaná sociální lůžka. Ta se nyní na psychiatrii ruší. Příběhy klientů střediska Chráněného a podporovaného bydlení Charity Opava jsou si podobné jako vejce vejci.

V chráněném bydlení se tyto lidé učí postavit se na vlastní nohy, aby jednou mohli žít samostatně. Podle vedoucí střediska Dagmar Sližové se to většině z nich daří v pohodě. Ale i v novém životě na ně čeká spousta stresorů, negativně ovlivňujících jejich psychický stav. Nejčastější životní parťáčkou těchto klientů je bída. Obvykle totiž onemocněli už v mládí, přišli o práci a dnes žijí z minimálních invalidních důchodů. Po zaplacení nájmu a léků jim nezůstane téměř nic. Odráží se to především v jejich stravování a hlad nepůsobí

dobře ani na zdravé lidi. O to více si Charita Opava váží pomoci, které se jejím duševně nemocným klientům dostává od dobrých lidí.

Také letos se ve třech obcích Hlučínska uskutečnily postní almužny za účelem podpořit je v jejich těžké situaci. Zatímco běžně se během postní almužny v rodinách odkládají drobné do papírové kasičky, otec Bartłomiej Blaszk z Hněvošic přišel před třemi lety s nápadem sbírat pro klienty chráněného bydlení rovnou jídlo. Farníci dostali v kostele do ruky lístečky, na nichž

byl napsán nějaký druh potravin. V letošním roce ve farnosti naplnili trvanlivými potravinami celkem patnáct kartonů. Jen mouky a cukru bylo dohromady 45 kilogramů. „Nejoblíbenější aktivitou, kterou naše středisko klientům nabízí, je vaření, takže z darovaných potravin budeme vařit a péct, část potravin dostanou uživatelé domů,“ vysvětluje Dagmar Sližová, která rovněž ocenila fakt, že lidé přispívali kvalitním zbožím a dbali na dlouhý doba trvanlivosti, aby darované věci nemusely být spotřebovány najednou.

Nutno dodat, že takto pojatá postní almužna se zalíbila jak Hněvošickým, tak i obyvatelům sousedních obcí, v nichž se organizace ujalo Občanské sdružení Služovic a Vrbky. Zde se již podruhé sbíralo drogistické zboží a hygienické prostředky. Výsledek byl rovněž ohromující. Do opavské Charity putovalo dalších 15 kartonů, tentokrát s věcmi jako jsou tekutá mýdla, toaletní papír, čistící prostředky, prací prášky, houbičky a drátěnky. „Nežijí u nás žádní boháči, ale obyvatelé obou obcí si uvědomují, že je spousta lidí, kteří nemají ani to základní. A tak i z toho mála něco dají,“ uvedla jedna z organizátorek **Ilona Michalčíková** z Občanského sdružení Služovic a Vrbky.

Dary farníků a občanů Hněvošic, Služovic a Vrbky pomohou těžký životní úděl klientů Chráněného a podporovaného bydlení na dlouhou dobu zmírnit. „Modlíme se za všechny, kteří myslí na druhé a dokáží si něco odříci pro úplně neznámého člověka. Pán Bůh zaplať,“ vzkazuje dárcům Dagmar Sližová.

Výbor dobré vůle pomohl hospici

Zdravotní pojišťovny plně nehradí veškerý zdravotní materiál ani léčiva, která jsou pro klienty charitního mobilního hospicu **Pokojný přístav** tak důležitá. Pomáhají jim od mnohdy nesnesitelných bolestí a dalších nepříjemných dopadů nemoci.

Jejich život tak má stále smysl, a hlavně nejsou odkázáni na chladné a neosobní prostředí nemocnic, v nichž vládne disciplína, která není každému příjemná. Tuto těžkou a smutnou, zpravidla poslední etapu

na tomto pozemském světě, mohou nevyčísitelně nemocní za pomoci sestřiček **Pokojného přístavu** a za součinnosti rodiny trávit doma a podle svého.

Deficit mezi cenou léčiv, dalšího

zdravotního materiálu a tím, co platí pojišťovny, pomůže vyrovnat nadační příspěvek ve výši 50 tisíc korun, kterým **Pokojný přístav** podpořila správní rada **Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové** z programu Senior.

„Už kvůli našim klientům jsme nesmírně rádi, že náš projekt *‘Zemřít důstojně’* u **Výboru dobré vůle** uspěl. Moc děkujeme,“ sdělila Domovníku vedoucí **Pokojného přístavu** **Libuše Smějová**.

A protože každá dobrá zpráva zřejmě musí být vyváжена nějakou horší, klienti **Pokojného přístavu** se zatím nedočkají nových lineárních dávkovačů. O příspěvek ve výši 35 tisíc korun na jejich nákup požádal hospic **Nadační fond Umění** doprovázet. Tento fond podporuje lůžkové hospice v České republice, a to bylo zřejmě důvodem, proč bylo poskytnutí finančního daru členy správní rady odmítnuto. „Hledáme další možnosti, jak našim pacientům pomoci,“ uzavírá **Libuše Smějová**.

Chráněná technická dílna nabízí firmám výhodnou skartaci

Chráněná technická dílna ve Velkých Hošticích přišla v dubnu s jedinečnou nabídkou pro firmy a podniky, které se potřebují zbavit starých nepotřebných dokumentů, tiskovin či celých archivů. Až do konce května budou v Hošticích skartovat za bezkonkurenční ceny. Ty šly dolů o rovných 50 procent.

Za kilogram tříděného papíru se nyní platí pouze 1,50 a za kilogram netříděného jen o korunu více. Akční nabídka potrvá do konce měsíce. Každá zakázka navíc přispěje k zachování pracovních míst pro lidi se zdravotním postižením. Chráněná technická dílna ve Velkých Hošticích jich zaměstnává hned pětadvacet. Jejich hlavní pracovní náplní je ekologická likvidace elektroodpadu a od roku 2009 také skartace papíru.

Skartovací stroj obsluhuje osmapadesátiletý Vojtěch Binar (foto) z Lesních Albrechtic. Patří k posledním dětem, které onemocněly dětskou přenosnou obrnou. Plošné očkování, které u nás tuto nemoc vymýtilo, bylo v tehdejší Československu zahájeno až o tři roky později v roce 1958. Vojtěchu Binarovi zůstala po obrně ochrnutá levá ruka. V charitní Chráněné technické dílně pracuje čtvrtým rokem, z toho dva roky obsluhu-

je skartovačku. „Práce je to těžká, nejdříve se musí papír vytřídit. To máte hromady a hromady šanonů a složek.. Musíte odstranit všechny kovy, svorky a plasty. Někdy to vyžaduje docela velkou sílu. Pak se musí papír naházet nahoru do koše. Při všem, co dělám potřebuji ruce, a bohužel, ta jedna mi někdy moc nepomáhá,“ usmívá se pan Vojtěch. Ale je to bojovník, který se nevzdává. Práce v dílně si váží a má ji rád. Ostatně, aby mohl pracovat, zvládá každodenně náročné cestování. Z Lesních Albrechtic do Velkých Hoštic a zpět to má padesát kilometrů, musí i přestupovat. Přesto by se této práci nevzdal ani za nic. Tak jako jeho kolegové si nejvíc ze všeho přeje, aby dílna v současné krizi obstála.

Manažer chráněného zaměstnávání a vedoucí Chráněné technické dílny Tomáš Schaffartzik se netají tím, že sehnat pro dílnu práci je v dnešní době čím dál tím složitější. „Lidé šetří a stále méně si kupují nové spotřebiče, což má samozřejmě dopad na naši činnost. Dílně by určitě pomohlo, kdyby si pár větších firem zadalo skartaci svých obsáhlých archivů,“ komentuje situaci Tomáš Schaffartzik, kterému osud jeho zaměstnanců není lhostejný. Více informací získáte na telefonním čísle 553 764 057.

Fénix otevřel internetovou poradnu

Službu krizové intervence poskytují charitní středisko Naděje jako svou základní službu. Zaručuje klientům základní psychologickou pomoc a intervenci v krizi s následnými službami, jako je například zajištění terapeuta.

Od září 2011 funguje tato služba pod názvem Fénix, odděleně od fakultativních služeb osobám, žádajícím o hmotnou pomoc, a to na Zacpalově ulici 27 v Opavě. „Naším cílem je pomoci klientovi překonat kritické životní období a navrátit jej zpět na úroveň před krizí. Služba je diskrétní a bezplatná,“ vysvětluje vedoucí Naděje Klára Karabinošová. Klientem se

může stát kdokoli, kdo se ocitl v těžké situaci, a to z nejrůznějších příčin. Úmrtí blízké osoby, vážná nemoc, děsivé zážitky, vztahové problémy, rozchody, závislosti, pocit samoty, citové zmatky či hledání identity. To jsou nejčastější důvody, které Opavany do Fénixu přivádějí. Nyní jim středisko Naděje vychází vstříc s internetovou poradnou. „Jelikož

jsme si vědomi, jak náročné je svěřit se se svými nejnepříjemnějšími problémy cizí osobě, rozhodli jsme se poskytovat krizovou intervenci také prostřednictvím anonymního média – internetu. Lidé, kteří svou těžkou životní situaci nejsou schopni sami zvládnout a nemají být připraveni na kontakt s odborníkem tváří v tvář, se s námi mohou kontaktovat přes internet. Předpokládáme, že naši poradnu využijí i ti, kteří si nejsou jisti, zda právě Fénix je ta služba, kterou hledají a chtějí si to nejprve anonymně ověřit,“ dodává Karabinošová, která od internetové poradny očekává zpřístupnění krizové pomoci všem, kteří se zprvu obávají osobního kontaktu.

Internetovou poradnu Fénix najdete na webových stránkách Charity Opava pod záložkou Naděje – středisko krizové pomoci, kde je již připraven formulář, do něhož se můžete svěřit se svým trápením.

Zvolíte-li osobní návštěvu Fénixu na Zacpalově ulici, bez objednávky tak můžete učinit v pondělí od 8 do 12 hodin a ve středu od 12 do 16 hodin.

Stane se

• Můj svět v Tesco

Přestože výstava Můj svět ve Slezském zemském muzeu již skončila, stále máte možnost shlédnout alespoň nejlepší oceněné fotografie. Vybrané velkoformátové snímky jsou k vidění ve vestibulu supermarketu TESCO až do 20. května. V červnu se výstava přesune do Ostravy a poté bude putovat po dalších českých městech.

• Klub sv. Anežky v akci

Květen je v Klubu sv. Anežky opět ve znamení zajímavých akcí. V úterý 14. května se členové klubu sejdou v Obecním domě v Opavě. V 16 hodin se tam koná přednáška městské policie na téma „Jaká mám práva, když se stanu obětí trestných činů“, kterou povede Mgr. Petr Hýbl z Probačnické a mediální služby nejen pro seniory, ale i ostatní zájemce. V úterý 21. května proběhne na ostravsko-opavském biskupství v Ostravě 6. diecézní setkání seniorů s otcem biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem. Akce začíná v 9 hodin mší svatou v kostele sv. Václava a poté si senioři vyslechnou dvě přednášky. Otec Vít Zatloukal pohovoří o osobnostech ostravsko-opavské diecéze a František Valdštýn o Cyrilu a Metodějovi. Následuje prohlídka výstavy „Po stopách Cyrila a Metoděje“. Zájemci se musí přihlásit do 15. 5. na číslech 731 534 062 (M. Göttlicherová) a 734 876 497 (I. Kaňková). Téhož dne se v 16 hodin uskuteční první informativní schůzka Klubu sv. Anežky v novém působišti – v prostorách Denního stacionáře pro seniory na Kylešovské ulici 4 v Opavě.

Napsali o nás

• Neziskovky přežijí...

Opavská Charita má situaci komplikovanější, obrovský rozsah jejích služeb pro ty, kteří si sami pomoci nemohou, vyžaduje náklady podstatně vyšší než u jednostranně zaměřených organizací. „Nemůžeme nechat napospas lidi, kteří nás potřebují, a jejich počet stoupá. Třeba na občanskou poradnu se obrací stále více bezradných, kteří se ocitli například ve složitě finanční situaci,“ doplnil Jan Hanuš.

5+2 dny,
11. dubna 2013

U
příležitosti
Noci kostelů 2013
vyhlašuje římskokatolická
farnost sv. Petra a Pavla
v Opavě-Jaktaři

Výtvarnou soutěž

na téma Krásy našich kostelů.

Děti mohou soutěžit ve třech věkových kategoriích:

- I. Kategorie- děti do 6 let
- II. Kategorie – děti od 7 do 10 let
- III. Kategorie – děti od 11 do 14 let

Technika zpracování děl je libovolná.
Velikost výtvarných prací nejlépe formátu A3.
Na zadní stranu obrázku je nutno doplnit
jméno a příjmení soutěžícího, kategorii, věk, adresu, školu a
vlastní popis/komentář výtvarné práce o rozsahu 3 – 5 vět.

Výtvarné práce **zasílejte do 17.5.2013** na adresu:

Farní úřad
Šebelova 3
Opava-Jaktař
747 07

Práce budou vystaveny v kostele sv. Petra a Pavla v Jaktaři.
Vernisáž výstavy a vyhodnocení soutěže proběhne
24. května 2013 v 18.30 hodin.

„Když jsem onemocněl, ztratil jsem práci,“ vzpomíná Aleš Remeš, jemuž dala Charita Opava nový impuls do života

Když přijde člověk o práci a o další pak dlouho nezavadí, ztrácí půdu pod nohama. Nejdříve si myslí, že určitě něco najde. Pak ale zjistí, že se z jeho života stalo neustálé obcházení potenciálních zaměstnavatelů, telefonování, sepisování životopisů, hlášení se na pracovním úřadě, vysvětlování a to vše s jediným výsledkem, kterým je odmítnutí. Následují pocity viny, utvrzování se o vlastní neschopnosti, hořkost a strach z budoucnosti, někdy naprostá rezignace. Aleš Remeš si takovým obdobím prošel. Bylo mu šestapadesát, začalo ho zrazovat zdraví a pro firmu, v níž pracoval dvacet let, jako by přestal existovat. Jeho příběh měl šťastné rozuzlení. Dnes pracuje jako údržbář v Charitě Opava a je jedním z více než stovky zdravotně handicapovaných lidí, kteří v této velké charitní rodině našli práci i útočiště.

* Jak dlouho jste byl nezaměstnaný?

V evidenci úřadu práce jsem byl dva roky. Bylo to pro mě nesmírně těžké, protože jsem celý život pracoval a myslil si, že to tak bude až do důchodu. Občas nějaký známý o práci přišel, ale mě ani nenašlo, že by se to mohlo stát i mi. Jsem vyučený zámečnický. Osmnáct let jsem ale dělal u Pozemních staveb, dalších dvacet let pak ve Femontu. Asi v pětapadesáti jsem ale začal mít potíže s cévama, diagnostikovali mi také dnu a bylo třeba abych úplně změnil životní styl. Do té doby jsem pracoval stále ve stoje, a to mi doktoři v podstatě zakázali. Dostal jsem částečný důchod. Firma v té době začala propouštět, takže jsem se ocitl na dlažbě.

* Jak jste se dostal do Charity Opava?

To už jsem na tom byl psychicky dost špatně – a finančně, to už ani nemluvíme. Obešel jsem všechny opavské firmy. Ale to víte, bylo mi hodně přes padesát a měl jsem zdravotní omezení. Myslím, že všichni, koho to v tomhle věku postihne, ztratí brzy iluze. Zcela nepokrytě, aniž by to vyslovili, vám všude dají najevo, že pokud někoho hledají, tak pouze mladé, krásné a zdravé lidi. Já už jsem nevěděl jak dál a úplně náhodou jsem potkal jednoho známého, který pracuje v Chráněné technické dílně ve Velkých Hošticích. Ptal jsem se, jestli by tam nebylo něco pro mně a on mi řekl, ať se jdu zeptat na personální. To jsem udělal a dostal jsem nabídku dělat přímo v Jaktarži v údržbě. Byl jsem rád, protože v Hošticích je pracovní doba jen čtyřhodinová, zatímco tady mám šestihodinovou. Nikdy jsem si ne-

myslel, že jednou budu tak vděčný, že mohu pracovat, ale z toho invalidního důchodu bych nevyšel.

* Jak vás zde přijali?

Musím říci, že pěkně. Potkal jsem tady i pár lidí, které už jsem znal a poznal zde úplně jiný kolektiv, než jsem zvyklý.

jaký jsem byl do doby zvyklý.

Celý život jsem dělal jen s chlapama. A v Charitě mám pocit, že tady je to samá ženská. Ale změna je život a tahle změna je docela příjemná.

* V mládí jste se věnoval atletice, nechcete trochu zavzpomínat?

To už ani není pravda. S atletikou jsem začal dost pozdě, až na učilišti v Ostroji. Měli jsme tam mistra pana Strnádku, který byl bývalým mistrem republiky v hodu oštěpem. Ostroj spadal pod Ostravsko-karvinský revír a mezi jednotlivými učilišti se pravidelně konaly sportovní turnaje. No a ten pan Strnádek byl tak trochu hledačem

talentů. Když přišli noví učni, tak si mezi nimi vždy někoho vytypoval. Mě si vybral na oštěp a disk. Bavilo mě to a v rámci meziučilištních soutěží jsem začal brzy vynikat. Přешel jsem do Slezanu Opava. Mým velkým vzorem byl skvělý opavský oštěpář Miloš Vojtek. Další metou měla být vojna v Dukle Banská Bystrica, ale přestože jsem byl docela úspěšný a na mistrovství republiky jsem skončil v oštěpu desátý, nepodařilo se to. Bylo to takové první velké zklamání a konec nadějí. Takže jsem normálně narukoval, což znamenalo dvouletou pauzu. To už pak není ani na co navázat a se sportem můžete rovnou skončit. To byl můj případ.

* Váš život nebyl jednoduchý, sám jste vychovával dva syny...

Nechtěl bych to rozebírat do podrobností, ale je to pravda. S partnerkou, s níž jsme měli dva syny, jsme se po deseti letech rozešli. Kluci zůstali u ní, ale po čase, ještě byli oba na základce, přišli s tím, že by byli rádi u mně. To nebylo jen přání, ale hlavně nutnost. Byl jsem rád, že chtějí ke mně ale přiznám se, že jsem měl zpočátku i obavy, jak to všechno zvládnou. Děti

potřebují pravidelnost a nějaký řád. Je to něco jiného, než když se chlap stará jen sám o sebe. To například neřeší vaření. Přes týden se nají v práci a o víkend se nějak odbude, třeba konzervou nebo polívkou ze sáčku. Dětem tohle k obědu dát nemůžete. Jak se říká, za běhu jsem se učil vařit, prát, žehlit a zjišťovat, co výchova vlastně obnáší. Není to jen o těch praktických věcech a o tom, co musíte udělat. Dětem se člověk musí také věnovat, k něčemu je věst, když je třeba projevít city nebo naopak přitvrdit. Když je na to člověk sám, je to vždy složitější. U nás se to brzy zaběhlo do normálu a myslím, že jsme to společně zvládli dobře. Ale abych se tady nechválil, jaký jsem byl hrdina, tak musím přiznat, že mi tenkrát hodně pomohla i tehdejší

příteklyně. Oporou mi byla i maminka.

* Zároveň máte ale také štěstí, protože na prahu šedesátky máte ještě maminku. Prý se o ni sám staráte?

Tak úplně sám ne, jsme na to s bratrem dva. Mamince je 88 let. Jsme rádi, že ji máme a že je na tom ještě docela dobře a zvládá bydlení sama. Do domova důchodců by v žádném případě nešla. Měla tam strýce a protože je často navštěvovala, viděla jak to tam chodí. Takže z toho má hrůzu, a možná právě to ji udržuje v kondici. Já za ní chodím skoro každý den, obstarávám jí nákupy a když se den dva nevidíme, tak si alespoň telefonujeme.

* Jak trávíte volný čas?

Na zahrádce. Trochu tam pěstuji zeleninu, ale spíš je to pro mě místo, v němž se scházíme celá rodina i s maminkou, grilujeme a jen tak relaxujeme. Jinak mám rád basket, mladší syn hrál za Opavu 1. ligu, takže mě to pořád zajímá a pravidelně chodím na zápasy. Z hudby poslouchám rock nebo blues a tak jako půlku národa, i mě na staré roky chytlo vaření. Rád v kuchyni experimentuji, hlavně při přípravě masa, ačkoli vzhledem k tomu, že mám dnu, musím být s masem dost opatrný.

* Žijete sám. Baví vás život singla nebo byste to ještě rád změnil? Kdybyste měl možnost prožít život znovu – co byste udělal jinak?

Jestli mě baví život singla? Těžko říct. Zvykl jsem si, ale nějaká změna by možná neškodila. Na druhé straně, v tomhle věku to není tak jednoduché. Člověk už ví, co chce nebo co určitě nechce, a když si střízlivě přizná, co sám může nabídnout, tak to není žádná sláva. Kdyby šel život vrátit, určitě bych změnil všechno možné, třeba právě to, abych s někým společně zestránu.

* Děkujeme za rozhovor.

Aleš REMEŠ

NAROZEN: 2. 1. 1954
BYDLIŠTĚ: Opava
RODINA: synové Petr (29), Aleš (26)
KONÍČKY: zahrada, vaření, sport

ČESKOMORAVSKÝ FOTBALOVÝ SVAZ

OKRESNÍ FOTBALOVÝ SVAZ OPAVA

Vodárenská 18

747 07 Opava

POMOZTE POSTIŽENÝM DĚTEM 12. ROČNÍK

Okresní fotbalový svaz Opava pořádá již **12.** ročník fotbalového odpoledne, jehož výtěžek je určen Opavské charitě stacionáři Mraveneček.

V 1. ročníku v roce 2002 byla předána částka ve výši 5 700 Kč

V 11. ročníku v roce 2012 byla předána částka ve výši 310 263 Kč

v 11. ročníku proběhla dražba dresů na postiženého Jakuba Bačkovského 31 100 Kč

Celkem bylo za jedenáct ročníků Opavské charitě předáno 1 894 218 Kč

12. ročník se uskuteční v sobotu 22. 6. 2013 od 12.00 hodin na fotbalovém hřišti v Kravařích u Opavy za účasti celků:

O2 Telefonica, Ostroj a.s., Hanácké Kyselky, Starostů Opavska, Silnic Morava.

Hlavní utkání proběhne od 17.00 hodin mezi družstvy :

Sportovní osobnosti – Stará garda Opavy

Dále se můžeme všichni těšit na: fotbalová utkání benjamínků, poníka, střelbu z paintbalové zbraně, soutěže o hračky, nanuky, historické motorky a auta, skákací hrad a to vše zdarma.

Komu není lhostejný osud dětí a měl by zájem se buď materiálně nebo finančně podílet na této prestižní akci, může kontaktovat pana **Andrease Drastíka** (mobil: 602 584 344, e-mail: andreas.drastik@volny.cz), nebo Ing. **Pavla Novotného** (mobil: 604 455 673, e-mail: novpavel@seznam.cz).

Pan Drastík nebo Ing. Novotný Vám ochotně zodpoví všechny dotazy ohledně možné spolupráce. Finanční částky lze zaslat na účet OFS Opava, který Vám vystaví smlouvu o reklamě a fakturu nebo přímo Charitě Opava, na kterou Vám dáme kontakt a částka se připočte k celkové částce. Sponzor, který poskytne částku 10 000 Kč a více, může předat osobně vlastní šek při předávání celého výtěžku.

Co Vám nabízíme: reklamu formou loga Vaší firmy na plakátech, reklamu na hřišti (jakákoliv forma prezentace), vstup na posezení do Buly centra v Kravařích, kde společně předáme výtěžek Charitě Opava (tohoto posezení se zúčastní asi 150 významných osobností), reklamu v Rozpise soutěží OFS Opava a nádherný pocit, že jste přispěli těm, kteří pomoc potřebují. Pozvánku s harmonogramem akce dostanete s předstihem.

Andreas Drastík
organizátor akce

ing. Petr Kašný
předseda OFS Opava

ing. Pavel Novotný
místopředseda OFS Opava

Se stacionářem se rozloučili mší svatou

Všichni byli dojatí. Pár dnů před přestěhováním na Kylešovskou ulici se klienti a zaměstnankyně Denního stacionáře pro seniory rozloučili s důvěrně známými prostorami v minoritním klášteře. Zařízení v něm působil od svého vzniku celých osmnáct let.

Otec Krzysztof Skibiński zde pro seniory odsloužil poslední mši svatou v pondělí 29. dubna na den sv. Kateřiny Sienské. „Dnes děkujeme za osmnáct let existence stacionáře a za Boží dary, za všechno, co Bůh činí v životě každého z nás. Upíráme také mysl k patronce dnešního dne sv. Kateřině Sienské, kterou prosíme o přimluvy, s ni-

miž své díky Bohu odevzdáváme,“ uvedl kněz. Otec Krzysztof, farář farnosti sv. Ducha a kvardián Konventu minoritů v Opavě, je se stacionářem úzce spjat. Chodil sem pravidelně zpovídat, sloužit mše nebo si jen tak popovídat s babičkami a dědečky. Byl prostě členem rodiny a všichni věří, že jí i zůstane. „Chceme otci za vše

poděkovat. Dostane od nás velkou kytku a dárek, aby nás nemusel dlouho hledat a rychle nás našel. Je to náš spirituál a my na něj budeme v nových prostorách vždy čekat. Potřebujeme jeho posilu, radu, povzbuzení a také se s ním potřebujeme zasmát,“ řekla pár dnů předtím vedoucí stacionáře Jana Řehulková. Jaký dárek otci Krzysztofovi s kolegyněmi připravila, ale neprozradila.

V době loučení se starým stacionářem pobývala Jana Řehulková v Římě. Nechyběly zde ale její dvě předchůdkyně Olga Rampáčková a Drahomíra Zíffrová. „Už jsem to všechno oplakala, zavzpomínala jsem na všechny lidi, s nimiž jsem ve stacionáři spolupracovala, hlavně na jeho první vedoucí Evu Klapetkovou. Po dvou letech, bohužel, zemřela a já jsem pak nastoupila po ní. Vzpomínala jsem i na klienty, které jsem znala, a kteří už také mezi námi nejsou,“ svěřila se dojatá paní Olga. „Novému stacionáři přejeme, aby pokračoval ve stejném duchu i v budoucnu,“ dodala Drahomíra Zíffrová.

A cože to bylo za dárek, který má

otci Krzysztofovi najít cestu do nového působiště? Sám byl hodně zvědavý a chvíli trvalo, než se mu důkladně zabalenou krabičku podařilo z několika vrstev papíru vyprostit. Našel v ní kompas, který si hned pověsil na krk. „To mám radost, teď už jen najít na internetu souřadnice a můžu ho jít vyzkoušet,“ zavtipkoval otec, ale bylo vidět, že i na něj chvíle loučení silně zapůsobila. Všem však slíbil, že je bude navštěvovat i v novém stacionáři.

Přišel máj a na charitním dvoře stojí májka

Všude se 30. dubna pálí čarodějnice, v opavské Charitě ale vsadili na prastarý obyčej stavění máje. Není divu, že tato nevidaná podivná přílákala na dvůr všechny zaměstnance. Místo bečky piva je čekal kotel čaje a protože každý doma něco upekl, tak i talíře plné skvělých moučnicků. Ty byly tak dobré, že mizely rychlostí blesku.

„Touto myšlenkou jsem se zabýval už asi rok. Dnes se všechny zvyky posouvají do čarodějnických sfér a stavění májky je takovou přirozenou oslavou příchodu jara. Ale hlavně je to dobrá příležitost k neformálnímu setkání se zaměstnanci,“ prozradil své pohnutky ředitel Charity Opava Jan Hanuš, který na stavění máje pozval také děti z jaktařské Mateřské školky. Mrňoucí měli připraveny tanečky a písničky a jejich vystoupení se jim moc povedlo, což Charitáři ocenili velkým aplausem. Děti

také pomáhaly klientům sociálně terapeutické dílny Radost se zdobením májky.

Osmimetrovou jedli zajistil Jirka Laifert a s ořezem kůry mu vypomohli pracovníci údržby Aleš Remeš a Jiří Totka. Věvec, který je hlavní součástí májky uvily vychovatelky Radosti Yvona Mladá a Marie Bajuzíková. A když bylo vše opentleno, mohlo dojít k postavení. Stalo se tak poprvé v historii Charity Opava. „Je to krásný zvyk, u nás na vesnici se májka staví každým rokem, ale v posledních třech

letech nám ji pokaždé ukradli,“ směje se recepční Milena Bínová z Malých Heraltic.

Kluci a holky z Radosti byli se svým dílem spokojeni. Zdobení májky s pomocí jaktařských předškoláků zvládli na jedničku. Skupině Zdislavy Sovadinové – Iloně Věcnkové, Radimu Katerincovi, Radimu Beinhauerovi a Jirkovi Chudíkovi se také podařil upéct dobrý kynutý koláč s tvarohem a jablky. Chválili jej všichni, kteří ochutnali.

Charitní májka bude zdobit nádvoří měsíc. „Doufejme, že nám ji nikdo neukrade, protože hlídky u ní v noci určitě držet nebudeme,“ vyjádřil naději ředitel Jan Hanuš. Tak uvidíme...

••• Inzerce Charity

Nepropásněte

• Diecézní pouť

Diecézní charita ostravsko-opavská zve všechny charitní pracovníky, klienty a lidi dobré vůle na Diecézní pouť Charit, která se uskuteční ve **středu 15. května 2013**. Cílem je polské Městečko Milosrdenství v Branicích v opolském vojvodství. **Program:** 9.30 hod. – přivítání poutníků, 10.00 hod. – Mše svatá v Bazilice Svaté Rodiny v Branicích, oslavuje biskup František V. Lobkowicz, 11.15 hod. – přednáška o zakladateli městečka Josefu M. Nathanovi, 12.15 hod. – oběd, 14.15 hod. – prohlídka Muzea biskupa J. M. Nathana, chráněných dílen a Baziliky sv. Rodiny. Poutníci budou putovat po vlastní ose. Přechod přes most mezi Úvalnem a Branicemi, parkování pro osobní automobily je zajištěno v areálu Městečka Milosrdenství.

Potěšilo nás

• Dík sestřičkám

Poděkování všem pečovatelkám Charitní pečovatelské služby za jejich obětavou, psychicky velmi náročnou práci. Poděkování za laskavou péči, kterou několik let věnovali mé matce paní Margitě Hanelové. Do další práce vám přeji hlavně zdraví, ať se vám daří, ať vaši klienti stále prožívají důstojné stáří v rodinném kruhu. S úctou

GALVASOVÁ,
dcera

••• Listárna Domovníka

Milá paní Marie (Bennková),

je úžasné, čím se zabýváte a že pomáháte podobně postiženým lidem, jako jsem já, zapomenout na svá trápení. Sama jsem po operaci astrocytomu 2Cmp a s tím mám spojené problémy jako je omezené periferní vidění, ztráta sluchu, rovnováhy, deprese. Včera jsem si udělala radost a koupila dvě sluníčka, aniž bych věděla, že je to příspěvek pro vás, ale protože slunce mám ráda a obklopuji se jím. Proto vám děkuji, že si budu moci občas nějaké to sluníčko ve Fakult-

ni nemocnici v Ostravě zakoupit. Přeji pěkný den.

Sylva SMATEROVÁ

Přátelé,

přednáška na téma Bezpečnost seniorů v dopravě, která se konala 16. dubna v Obecím domě, dopadla dobře. I přesto, že se mnozí senioři po letošní dlouhé zimě raději vypravili na své zahrádky, byla účast slušná. Osvěžili jsme si svoje znalosti toho, jak se chovat jako chodci, ale také jako cyklisté a při přepravě MHD. Dověděli jsme se i několik „horkých“ novinek z této oblasti, což není k zahoezení, proto-

že neznalost zákonů neomlouvá, to všichni dobře víme. Poděkování za hezké odpoledne patří hlavně Petře Stonišové, mluvčí Městské policie Opava, ale také Magistrátu města Opavy za zajištění místnosti i přednášejícího Milana Semery, který nás provázel nejen slovem, ale pouštěl nám vždy k danému tématu krátkou videonahrávku, doplňující jeho výklad, takže nám bylo všechno dostatečně srozumitelné. Díky! A ještě každý nakonec dostal malý dárek.

Drahomíra ZIFROVÁ,
Klub svaté Anežky

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozneniny v květnu

K vašim narozeninám přejeme jen to krásné, protože co je krásné, to je i vzácné. Lásku a radost, těch ať máte nejvíce, bez nich byste byli jako knot bez svíce. V květnu oslaví narozeniny tyto zaměstnanci: **Richard DOŠLA, Iveta DUNKOVÁ, Václav FIŠER, Lenka FUKSÍKOVÁ, Jana FUSSKOVÁ, Marie GILÍKOVÁ, Petra GREIPLOVÁ, Marie GRIMOVÁ, Jarmila KMÍNKOVÁ, Zdeněk KRÁL, Blanka KURINCOVÁ, Marie LAIFERTO VÁ, Marie MROVCOVÁ, Rudolf ONDRÁŠEK, Daniel SOŠKA, Pavla ULRICHOVÁ, Ivo VESELÝ, Pavlína ŽERNÍČKOVÁ a Stanislav ŽIDEK.** Vše nejlepší přje

Redakce

* Kdo dnes sfoukne z dortu svíčky, komu budou všichni přát? No přece **Standa ŽIDEK** - prima chlap, kterého má každý rád! Přejeme vše nejlepší, hlavně zdraví a štěstí, žádný stres či jiný pres. A Staniku, nebruč pořád, my tě budeme mít na Kylešovské stejně rády jako na Masarykové. Zvládneme to.

Holky ze stacionáře

* Svit sluníčko zlatým světlem, oslavence pohlad' teplem, štěstí ať je provází a peníze neschází! Naším milým kolegům **Richardu DOŠLOVI, Petře GREIPLOVÉ, Jarmile KMÍNKOVÉ, Pavle ULRICHOVÉ, Ivo VESELÉMU a Pavlině ŽERNÍČKOVÉ** přejeme vše, co si přejí oni sami. Hlavně buďte zdraví!

Kolektiv Chráněných dílen sv. Josefa

* Srdečně děkujeme **panu Mgr. TOMISOVI**, který věnoval středisku Chráněného bydlení nové křeslo, hodiny, zrcadlo a další užitečné věci do domácnosti. Naši klienti je již užívají. Pán Bůh zaplat!

Dagmar Sližová, vedoucí Chráněného bydlení

Dobrovolníci z Hlučinska pořádají pod záštitou Diecézní charity ostravsko-opavské letní křesťanský tábor pro děti od 9 do 15 let. Tábor se uskuteční ve dnech 30. 6. – 7. 7. 2013 v Domoradovicích – Rosolu (6 km od Hradce nad Moravicí). Ubytování ve stanech, koupání, mše svaté pod širým nebem. Více informací: www.tabor-hlucinsko.ic.cz , Tomáš Hofrichter 734 645 385.

••• Informujeme

Zaznamenali jsme

• Přišlo málo lidí

Sbírka šatstva, kterou ve dnech 15. – 16. dubna uspořádala Naděje – středisko krizové pomoci Charity Opava, byla třináctá v pořadí. V historii sbírek se zatím setkala s nejnižší účastí. Během dvou dní se podařilo naplnit pouze jeden a čtvrt vagonu. Na dopravu a na chudé se přitom vybralo devět tisíc korun, což je o sedm tisíc méně než loni na podzim. Nejpravděpodobnějším důvodem slabé účasti je podle vedoucí Naděje Kláry Karabinošové fakt, že Diakonie Broumov, pro níž se šatstvo sbírá, má v Opavě od letoška přistavené dva kontejnery. Jeden je na parkovišti u Globusu, druhý v areálu magistrátu. V únoru pak na Opavsku proběhla sbírka šatstva, kterou uspořádala firma Re-co Czech. Jak dále Klára Karabinošová uvedla, při sbírce pomáhali vězni z opavské věznice se svým vychovatelem, pracovníci Chráněné technické dílny ve Velkých Hošticích Radim Waclawiec a Milan Surovčík a klient Naděje Pavel Gančár. Všichni si zaslouží velký dík.

• Zájezd na Velehrad

Pro milovníky zájezdů a poutí je zde nabídka Klubu sv. Anežky, který pořádá v **úterý 11. června** poutní zájezd na Velehrad. Účastníci zájezdu se tak s předstihem podívají do míst, kde se v červenci odehraje velká sláva v rámci oslav 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu. Další zastávkou bude Památník Velké Moravy ve Starém Městě. Odjezd je v 6.30 hodin z Rybího trhu a předpokládáný návrat je v 18.30 hodin. **Přihlásit se můžete na čísle 721 115 135 u Marie Kleinové nebo na číslech 553 711 106 nebo 737 355 999 u Anny Foldynové.** Cena zájezdu je 420 Kč, včetně oběda v poutním domě Stojanov na Velehradě a vstupného. Pokud byste chtěli jet, neváhejte a volejte, zájezdy Klubu sv. Anežky bývají rychle obsazeny.

TERNO
SUPERMARKET